

ALBINA ROMÂNEASCĂ

ГАЗЕТЪ ПОЛІТІКЪ ШІ ЛІТЕРАРЪ.

DUMINICA 26 MAI.

НОВІТАЛЕ ДІН АФАРЪ.

ТЪРЧІА.

Де ла Константінополі дін 24 Април днціицеазь зрмъ-тоареле: „Ампър. С. А. Архідека Фрідерік аъ сосіт дн ачаесть капіталіе дн 22 Април пе фрегата „Гверіера“ комендеітъ де А. Са.

Дін поронка Сълтанълѣ аъ мерс аствѣі міністрѣл інтесрѣлор стрейне Решід Паша дмпрезнь кѣ Мѣстешарѣл Ріфат-Бей пе коверта фрегатеі, спре а зра пе А. С. А. де вѣна веніре. Асеме не аъ словозіт Сълтанъл кѣвїнчоаселе порончї, ка Архідека се поатъ ведеа тоате лѣкрѣріле вреднїче де днсъмнат але капіталей, шї спре ачест скопос с'аъ рндѣітъ пе лѣнгъ А. С. А. пе тоатъ времеа петречереі сале аїче, генералъл де артилеріе Мехмед Емін Паша.

Чел дін зрмъ нѣмър а газетей Търчешї де стат дін 1 Ревнр 1256 (21 Април 1840) кѣрїнде зн артїкѣл деспре скоатереа дін слѣжъв а лѣі Акіф Паша, прїн каре се пѣ-вїлкъ о хотърреффарте аспрѣ аспра пѣртърей сале ка гѣвернатор де Коѣ-Лї шї времелнїчеаска ексїларе ла Адріанополи кѣ пїердереа вреднїчїей де Везїр.

Стареа сѣнѣтъей дн капіталіе есте дмпѣкътоаре.

РОСІА.

Прїн зн рескрїпт дін 14 Април Мърїреа Са дмпѣратѣл аъ вїневоїт а хѣръзі: 1-нл ордин а Вѣлтѣрѣлѣі Аль генерал

Лейтенанцілор: Задонскї шеф Ставѣлѣі Мажор шї Інспектор ал кавалерїей де резервъ. Д. Мірковїчї гѣвернатор мїлїтар де Вїлна, генерал гѣвернатор де Гродно, Белосток шї Мїнск. Прїнцѣлѣі Кортшакѣ комендант корпѣлѣі деосевїт ал Сїверїей шї генерал гѣвернатор ал Сїверїей апсанае, прекѣм шї консїлерѣлѣі прїват Баронѣлѣі Мелїн вїце-Презїдент департаментѣлѣі дрептѣей ла сенатѣл де Фїнланда.

Д. Д. Стеркї Генерал-Консѣл ал Сѣзїей шї Норвегїей ла Сан-Петерсѣвѣрг, шї Д. Берг консѣл а ачелїаш пѣтерї ла Ревел, пѣрѣсі прїн конѣдеїе пе кѣтва тїмп постѣрїле лор, каре акѣм сеокѣпеазь де Г. Л. Стеркї, вїце консѣл а ачелїашї пѣтерї ла Сан-Петерсѣвѣрг, нар ачел а консѣлѣі де Ревел де кѣтрѣ Д. Детлоф-Моїск.

Чел днѣтѣх вапор де фер, че с'аъ арѣтат дн Росїа аъ фост Невка че есте а короней, шї кареле аъ днчепѣтаплѣ-тї ла Сан-Петерсѣвѣрг дн вара анѣлѣі 1839.

Ам. амбасадорї Росїенешї дін Берлїн Баронѣл де Маїендорф, дн Лондра Баронѣл де Брѣнов, дн Хага Баронѣл де Малтїн, дн Гречїа Катакацї шї дн Васїнгтон Бодїско, с'аъ нѣмїт консїлерї де таїнѣ.

Амп. амбасадор Австрїан ла Кѣртеа Росїей, контело Фїкелмонт аъ сосїт дн 24 Април де ла Вїена ла Сан-Петерсѣвѣрг.

А Ѣ С Т Р І А.

ММ. СС. дмпѣратѣл шї дмпѣрѣтеаса аъ пѣрѣсїт дн 9 Маї палатѣл дін Вїена шї с'аъ мѣтат ла К. К. палат де варѣ Шенѣрѣн.

ФЕИДЕТОН.

LE PIANO.

Le talent des virtuoses a toujours suivi dans ses progrès la marche ascendante, l'état de perfectionnement des machines sonores qu'ils devaient mettre en jeu. Quel parti pouvait on tirer du clavier de l'épinette? Quels effets produire avec une corde pincée par un bec de plume? Comment arriver à des nuances de forte, de piano si le son dur, court, sec, de l'instrument présentait sans cesse la même uniformité? L'attaque de la touche exigeait toujours de l'énergie, parcequ'il fallait vaincre une résistance pour produire le son: le talent parfait de l'artiste dépend du mécanisme du toucher, lequel est une conséquence naturelle de la mécanique plus ou moins perfectionnée de l'instrument. Les marteaux du piano, les leviers qui les poussent obéissent avec une prestesse, une soudaineté merveilleuse, aux doigts de l'exécutant. Ils attaquent la corde avec force ou la caressent pour modérer l'éclat de ses vibrations. Aucun obstacle ne s'oppose plus à la marche des doigts; courant, volant sur le clavier, ils font parler chaque touche qu'ils interrogent, et lui impriment le degré de sonorité nécessaire à l'effet de tel ou tel passage, d'une mélodie suave ou d'un trait plein de vivacité. Les nuances des sentimens peuvent

être exprimées du moment que l'instrument a reçu l'appréciable faculté de modifier les sons.

Le jeu du clavecin était d'une fatigante monotonie, le langage du Piano est donc venu nous charmer par la variété de ses accents et de son expression.

Dès 1740, Silbermann et Spath avaient déjà construit un certain nombre de Pianos qu'ils répandirent en Allemagne. Jean Sebastian Bach fut un des premiers artistes qui jouèrent du Piano et qui le mirent en vogue; après lui, Clementi a eu le plus d'influence sur les progrès de cet instrument. Doué du génie le plus heureux, d'une agilité remarquable dans les doigts, ce grand artiste comprit la nécessité de ramener à des règles fixes et invariables, le mécanisme du doigté et l'art de tirer le son de l'instrument, aussi, son école est elle considérée comme la meilleure de toutes. Donner au piano de la force sans dureté, du moelleux sans mollesse, de l'éclat sans secheresse; faire en sorte que tous les doigts, également aptes à se mouvoir avec rapidité, aient à la fois de la force et de la souplesse, que le poignet et l'avant bras restent dans l'inertie, au lieu de prêter aux doigts le dangereux secours d'une énergie factice, que le passage enfin du pouce sous les autres doigts, ce grand écueil d'une exécution, egale et libre, se passe le moins souvent po-

